

Allegretto.

Zoraime.

Pour jeune pas-tou-relle
Sin fav-re El-sker-in-de

crescendo.

si-ma-ble Trou-ba-dour brulait depuis longtems d'un feu tendre et fi-
til-bad en Sjøald i Løn; ved tro-fast El-skovs Bøn han vil de hen-de

de le, d'un feu tendre et fi de le, Par ses
 vin de han vil de hen de vin de. Ved sin

chants a mou reus il sut toucher sa bel le, par
 liv li ge Sang til sidst han hen de rø re paa

ses chants a mou reux il sut toucher sa bel le qui bien tot dans son coeur sentit naitre a son tour
 hver en To nes Klang hun glad og agt som hø rer; hvad skeer? hun i sit Bryst fornemmer til sin Trøst

2.

La fortune cruelle,
Poursuit le troubadour;
Dans les fers il gémit,
Helàs ! loin de sa belle,
Plus de bonheur pour toi,
Plaintive pastourelle ;
Comme un songe trompeur,
Tu vois fuir sans retour
Tant doux plaisirs d'amour.

2.

Ham Lykken monne svige
J Trældom sukker han
Han ikke er istand
At høre fra sin Pige
Nu forsvinde i Sorg
Den arme Piges Dage
Ud af den skumle Borg
Ei frier ham hendes Klage
Det veemodsfulde Bryst
Ei føler til sin Trøst
Elskov og Sangens Lyst

3.

Près de la tour obscure,
Prison du troubadour;
Elle veut exhaler,
La peine qu'elle endure.
Vouloir la consoler,
Serait lui faire injure,
Laissez la donc repandre
Au pied de cette tour,
Douce larmes d'amour !

3.

Tæt ved det mørke Gjemme
J Nattens tause Skjød
Hvor mangen Taare flød
Hun hæver ømt sin Stemme
Fra hiint venlige Ly
Dog ei man hende jager
Til Morgenstundens Gry
Sin Sang hun der gjentager
Hun føler i sit Bryst
De søde Toners Trøst
Kjerligheds søde Lyst